

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 7. An qui peste laborantibus ex caritate assistit, in eoque officio moritur,
inter Ecclesiæ Martyres sit accesendus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)

146 DE FORTITVDINE
tumulo, & ossa ossibus, cineres cineribus iungerentur.

At eam quoq; curam, studium
que ponit, quisquis ex caritatis in-
dulgentiâ, peste laborantibus inle-
ruit; eo que nomine sui in paucis
non in vitâ modo (quod altior
animi) sed & à morte contemptor
(quod altissimæ mentis, & hero-
icæ virtutis argumentum est), atque
illustre quoddam martyrij genus
vt in sequenti paragrapho docebo-
mus.

§. 7.

*An qui peste laborantibus ex caritate
assistit, in eo que officio moritur, in
Ecclesia Martyres sit accensendus.*

IN hac quæstione ex me nihil
statuam, nihil definiã: eius cen-
sura ac iudicium esto penes Eccle-
siam, quæ est columna, & firma-
mentum

mentum veritatis. Tantum nostræ
 curæ, & laboris erit in medium af-
 ferre sanctorum Patrum testimo-
 nia; tum etiam Ecclesiæ sensum,
 tacitamque approbationem, tum
 denique, si quæ pro eo argumento
 faciât rationes. Et hæc omnia breui
 compendio: plura, qui volet, per-
 currat opus P. Theophili Raynau-
 di de martyrio per pestem.

*Patrum pro affirmante sententiâ au-
 thoritas; & Ecclesiæ sensus.*

Pro hac sententiâ, quæ heroas
 illos, Christi que pugiles Martyrij
 laureâ condecorat; acriter pugnat
 Antiquitas, & scriptorum illu-
 strium autoritas; è quibus primus
 in aciem prodit Clemens Alexan-
 drinus, scriptor omnium consen-
 su vt antiquissimus, ita & grauissi-
 mus.

K 2 Marty-

Martyres ille partitur in duas classes, eosque Christo propinquos facit; qui ad nos & ipse accessit amoris viâ, pro nobis vitam, & sanguinem ponens: ad eum porro & ipsi accedimus, ac propinqui firmus si aut pro ipso morimur, aut pro fratre, ac proximo: eius hæc sunt verba libro quarto Stromatum, ubi de Martyrij gloriâ disputat.

Si vel pro proximo moriaris propter caritatem, existimes Seruatorem nostrum esse propinquum: imo & fratrem: addit enim communis illius temporis Christianorum appellatione ita nominandum: quod Christi frater verè esset, cuius etiam in alios caritatem, morte ex caritate obitâ loqueretur.

Quisquis igitur in eam arenam descendis, atque occumbis, hunc tibi

tibi titulum erige, hoc tumulo Epitaphium inscribe.

Hic iacet N. Christi propinquus ac frater.

Clementi calculum addet S. Dionysius Alexandrinus in ep^o solâ paschali, cuius hoc fragmentum extat apud Eusebium.

Vbi descripsit immanem à peste ^{L. 7.}
cladem quam passus est Romanus ^{C. 17.}
orbis; cœlo vindice obfusum per
scelus Christianorum sanguinem,
tum extollit, ac prædicat flagran-
tissimam eorum caritatem, qui in
iuuandis ægris operam, vitamque
profuderant. Hic ex illius ore sen-
sus fuit illius temporis, ac veneran-
dæ antiquitatis. Adeo, inquit, ut
istud mortis genus, quod propter in-
credibilem pietatem, & robustam
fidem suscipiebatur, nihil à marty-
rij splendore abesse videbatur.

Hic stylum, oculumque fige,
mi lector, & in eo caritatis officio
suspice *incredibilem pietatem ac ro-*
bustam fidem, quæ nihil à martyrio
fidei causâ suscepto distare visa.
Certè nisi robusta foret ea fides,
palmamque gloriæ sub mentis o-
culos poneret, non adeò vitæ pro-
diga, & mortis esset patiens.

In In-
terpret.
Hist.
Eusebij.

Dionysio accedit Ruffinus, &
ipse grauis author; cuius hoc de
Christianis illius æui est testimo-
nium. *Constantissimâ, & ardentis-*
simâ fide, tanquam si martyrij tem-
pus instaret, miserando infirmos, se-
metipsos huiusmodi mortibus infe-
rebant, misericordiæ ex hoc marty-
rium capere præsumentes.

Vestros amo, ac veneror æstus
ilustres animæ, Heroes inclyti, siue
tuos Franciscæ, siue tuos Xaueri,
siue

siue etiam tuos, in timido sexu Te-
 resia; ab illo certè etiam ad remo-
 tas, barbarasq; nationes excessistis,
 vt in alieno, ac truculento solo suc-
 crescentem vberius martyrij pal-
 mam inueniretis, quam in patriâ,
 & domi, legere non poteratis; vos
 inquam vel ex eo tantum genero-
 sâ mentis impetu colo, ac suspicio:
 neque vos minus amo, ac demi-
 ror, qui vt in sortem martyrum
 misericordiâ veniretis; in eâ mor-
 borum lanienam lubentes, volen-
 tesque descendistis: sed ab arenâ,
 campoque gloriâ vestrâ, in quem
 animo iam abij, ad authores, qui
 honori vestro velificantur, reuer-
 tor; & Clementi, ac Ruffino addo
 Augustinû, cuius authoritas, ac do-
 ctrina cœteris facîle supereminet.

Querit ille, quod sit Ecclesiasti-

152 DE FORTITVDINE
ci Pastoris officium, quæ partes in
publicâ calamitate, siue ea creetur
ex barbarorû incurfu, atq; illuue,
siue etiam à pestilentis morbi vi,
atque strage: eadem enim huius
atque illius est ratio; & responde
id esse muneris, id officij boni Pa
storis, non sese fugâ periculo sub
ducere, etsi possit, cum ita publica
necessitas, caritasq; postularit: de
de subdit, quæ eis in cælo reposita
laurea; si mortem in eo Christiani
miserationis studio oppetierint.

Epist.
180.

Qui, inquit, patiuntur, quia fratres, qui eis ad Christianam salutem indigebant, deserere noluerunt, sine dubio suas animas pro fratribus ponunt.

Quanti autem apud eum sita
anime pro fratribus abiectio, vel
eo constat, quod illam etiam
mar-

martyrio anteponat, quod subitis,
qui fugiens persecutorem, compre-
henditur, vitamque perdit, ne fi-
dem perdat, atque prostituat.

D. Augustino calculum addet
B. Laurentius Iustinianus, qui D.
Martinum vel ex hoc tantum do-
nat martyrij laureâ, quod noluerit
iratis principibus fugiendo pericu-
lum declinare; quæ sententia si ve-
ro proxima, quidni & illum ornet
palma martyrij, qui à morbo leta-
li, ceu tyranno, non fugit, cum ta-
men etiam tuta conscientiam possit,
vrgeantque quodammodo vel ip-
sæ naturæ leges, & is, qui cuique
insitus est vitæ amor, ac cupiditas,
non fugit inquam; ne quid laban-
ti, atque à lue deficienti fratri deesse
videatur, quod ad animæ salutem
faciat. Sed hætenus Patrum sen-

K s tentijs

rentijs pugnatum est satis; et si enim ab illis magnum in hac materiâ pondus accedat, longè tamen maximum ab authoritate Ecclesie, cuius etiam folius nutus, & aliqua ratione expressus sensus, viro catholico, bonoq; satis ad fidem esse debet: hunc porro tenemus, non tam viuæ vocis oraculo, quàm exemplo firmatum.

Ita enim de SS. Alexandrinis, qui lue contactos iuuerunt, & in eo caritatis obsequio diē suum obierunt, habent antiquæ tabulæ, & Romanum Martyrologium Ecclesie authoritate probatum: in quo hæc leguntur verba pridie calendæ Martij.

Alexandriæ commemoratio SS. Presbyterorū, Diaconorum, & aliorum quàm plurimorum, qui tempore
Vale-

*Valeriani Imperatoris, cum pestis
seuissima grassaretur, morbo labo-
rantibus ministrantes, lubentissimè
mortem oppetiere, quos velut mar-
tyres religiosa piorum fides vene-
rari consuevit.*

Fuit Alexandria Romanæ Ec-
clesiæ filia, inter ceteras facile prin-
ceps, sede Patriarchali nobilis, & à
D. Marco Christi Scribâ, & Histo-
riographo instituta: à quo indubiè
primos hausit, & puros, putosque
Christianæ religionis latices, pla-
citaque veritatis; inter quæ & illud
Martyrum albo ascribendos illos,
qui in cõmuni illâ clade, & obuiâ
mortis imagine, ipsis fati superio-
res euasissent; vitamque in eo cari-
tatis officio deposuissent; quos in-
ter ordine, & dignitate primi re-
censentur presbyteri, qui peste la-
boran-

156 DE FORTITVDINE
borantibus sacramentum Confes-
sionis administrarunt.

Proximè sequuntur Diaconi,
qui ex antiquo Ecclesiæ more, ritu-
que operam suam nauabant porri-
gendæ populo Eucharistiæ.

Ep. ad
Hiera.
cen.
Epif.

Deinde alij plurimi, quos è po-
pulo fuisse docet Dionysius Ale-
xandrinus, & his corporum cura
maximè incubuit: partito scilicet
onere, ac labore, vt hi corpus, illi a-
nimum in extremis morbi angu-
stijs leuarent; & cadauera animã
iam ac spiritu vacua decenter sepe-
lirent.

Et quia illud Christianæ mise-
rationis officiũ visum est arduum,
pium, sanctum, qui in eo vitã ex-
cessissent communi illius Ecclesiæ
sensu, atque approbatione, Sanctos
appellare placuit, vtpote iam rela-
tos

tos in album Sanctorum: superum
omnium, Dei que ipsius calculo,
quo Martyres illos misericordiae,
proximos esse voluit martyribus
fidei in sede, thronoque beatitatis.

Ne vero, ut in humanis pronum
est, labentibus annis elaberetur ex
hominum animis ea pietas, ac cari-
tas; ne lapsu temporis aliquo mo-
do detereretur: placuit signare die
vnum, quem ut sacrum haberet,
coleretque Alexandrina Ecclesia,
solemni commemoratione SS. Pres-
byterorum, Diaconorum, aliorumque;
plurimorum, *quos velut Marty-
res religiosa piorum fides venera-
retur.*

Quae autem fuerit illa dies est
in alta nocte, dubioque: hoc tamen
in luce, certa que scientia Romanam
Ecclesiam ex veteribus scriptis ho-
rum

158 DE FORTITVDINE
rum athletarum memoriam hau-
fisse, & in suos fastos transtulisse,
cum sacro martyrij titulo ijsdem
iam olim Alexandria ascripto, quæ
etiam Romana Ecclesia, quæ Petri
sedes est, ac specula veritatis, in suis
ipsa tabulis, ratum, fixumque ha-
buit, non habitura, nisi etiam Mar-
tyres ipsa probasset, & ab omnibus
Christi fidelibus orbe toto sparsis
probari voluisset.

§. 8.

*Mors pro religione, pro fide exceptæ
eximius actus fortitudinis.*

FOrtem censuit, fortem amavit
Eleazarum Antiquitas: non
eò tantum quod audax in hostem
irruerit, quod aduersa ferro capita
messuerit, sed ob illud vnum vel
maximè, quod elephanto, cui insi-
debat